

τὸ θέσπισμα· καὶ τὸτο ἔγινεν αἰτία νὰ κινηθῇ ἔτι ὀλίγη διαφωνία, καὶ φιλονεικία, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, περὶ τῆ, εἰ δεῖ τὰς ἐξ αἱρετικῶν προσερχομένας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀναβαπτίζεσθαι, ὡς κατωτέρω εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ρηθῆσεται.

§. 5. Εἰς τὸ ἔσχατον ἔτος τῆς Βασιλείας τοῦ Καρακάλλου, εὐρέθη εἰς Γερμανίᾳ τῆς Παλαιστίνης πέμπτη ἔκδοσις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, εἰς πίστον κεκρυμμένη, ἣτις δὲν εἶχε σημαζόμενον τὸ ὄνομα, τῆ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον μεταφράσαντος, διὸ καὶ ἀνώνυμος ἐκλήθη, πρὸς διαφορὰν ὅμως τῆς εὐρεθείσης εἰς Γερμανίᾳ ὀνομάζεται· ὅρα τὸν Ἐπιφάνιον (α), καὶ τὸν Εὐσέβιον (β).

Εἰς ἔκδοσιν ἀνώνυμος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ Ἀντωνίου Ἡλιογαβάλα Ἀυτοκράτορος καὶ τῶν γενομένων ἐπ' αὐτῆ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

## §. 1.

Ἀντωνῖνος ὁ Ἡλιογάβαλος, ὃν Ἀβιτον, Ψευδοαντωνῖνον, καὶ Ἀσσύριον Σαρδανάπαλον καλεῖσιν, ἐγεννήθη εἰς Συρίαν, καὶ περιετμήθη κατὰ τὴν τάξιν τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἐχρημάτισεν ἱερεὺς ἐνὸς εἰδώλου ὀνόματι Γάλβα, ὃθεν ἔλαβε καὶ τὴν ὀνομασίαν Γάλβας, ὅστις ἐλθὼν εἰς Ῥώμην, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ Γεννήσεως σιγ. πάσης αἰσχύνης, καὶ ἀσελγείας δόλος ἔγινεν, ὡς ἔδεποτε ἄλλος τῶν βασιλέων τῆς Ῥώμης, διότι δὲν ἀρκεῖτο ὁ ἀκόλαστος νὰ εἶναι μόνον ἄνδρας, ἀλλ' ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ τὸν ἑαυτὸν τε, καὶ γυναῖκα, καὶ ἀκολούθως νὰ ζητήσῃ καὶ ἄνδρα εἰς γάμον κοινωνίαν, ὃθεν καὶ ὑπανδρὸς κατέστη ὁ αἰσχρότατος, καὶ ἠνδρίζετο, καὶ ἐσηλύνετο, καὶ ἔπασχε καὶ τὰ δύο ἀσελγέστατα· περιετμήθη τὸ αἰδοῖον, καὶ ἀπέχετο ἀπὸ κρέατα χοίρια· πρὸς τῆτοις ἦν καὶ μαιφρονώτατος, καὶ δὲν ἀφῆσεν ἄλλο ὄνομα μετὰ τὸν θάνατόν τε, μόνον ἀσέλγειαν, σκληρότητα, καὶ κατηγορίαν, ζήσας ἔτι ἡ. καὶ ἡγεμονεύσας χρόνος τρεῖς, καὶ μῆνας εννεα, καὶ ἡμέρας τέσσαρας· ὅστις θανατωθεὶς μετὰ τὴν μητέρα τε ἀπὸ τὰς στρατιώτας, καὶ συρθεὶς εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τὴν κοπεὶς εἰς λεπτὰ κομμάτια, ἐρρίφθη εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν μετὰ λίθον δεδεμένον, διὰ νὰ μὴν ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν ποταμὸν, καὶ ἀξιώθῃ ταφῆς· ἀνάγνωθι τὸν Ἡρωδιανόν (γ), τὸν Ἐπιφάνιον (δ), καὶ τὰς ἀνω ρηθέντας (ε).

Gg 3

§. 2.

Ἀντωνῖνος Ἡλιογάβαλος Ἀυτοκράτωρ. ἀπὸ Χ. Γ. 218.

Χαρακτὴρ αὐτοῦ.

Θάνατος σκληρὸς αὐτοῦ.

(α) Περὶ Μέρ. καὶ σαδμ. Παραγ. ἡ. (β) Ἐκκλησ. Γ' σολ. βιβλ. 5. κεφ. 15. (γ) Βιβλ. ε'. (δ) Συνόψ. Ῥωμαϊκῆ. Γ' σολ. τῆ Διάκων. (ε) Εἰς τὸν βίβλ. τῆ αὐτοῦ.